

พระราชบัญญัติไฟ

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ศาสตราจารย์พชานา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 69 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 28 ธันวาคม 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุง
กฎหมายว่าด้วยไฟ เพื่อให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติไฟ
พุทธศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2481
และพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช 2482

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ไฟ" หมายความว่า ไฟซึ่งทำด้วยหลอด หรือหนึ่ง หรือ
ซึ่งทำด้วยวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฏกระทรวง

"นำไฟเข้ามา" หมายความว่า นำหรือยอให้นำเข้ามาใน
ราชอาณาจักรซึ่งไฟ แต่ไม่หมายความรวมถึงการนำเข้ามา
ของผู้ควบคุมยานพาหนะตามหน้าที่ของผู้ขนส่ง

๒๘ ธันวาคม ๒๔๘๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๐ ตอนที่ ๖๑

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดี
แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ไฟร์ร่อนนำไฟเข้ามา เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา ๖ ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้นนั้น ห้ามมิให้ผู้ใด
ตัดแปลงแก้ไขหรือจะทำแก้ไขนั้นด้วยประการอันใดเพื่อขาย
อย่างอื่น

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดขายไฟเป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับ
ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตให้
กำหนดในรศดะชวง แต่ห้ามมิให้เกินปีละสี่บาท ใบแทน
ใบอนุญาตฉบับละไม่เกินหนึ่งบาท และใบอนุญาตนั้นให้สิ้น
อายุเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่ง
ร้อยยี่สิบโม หรือขายไฟไม่ว่าจำนวนใด ๆ เว้นแต่ไฟนั้นเป็น
ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มตราซึ่งกรมสรรพ
สามิตได้กำหนดขึ้นประทัณฑ์

ตอนที่ 69 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 23 ธันวาคม 2498

มาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไม้เคียวขายซึ่งไฟ
ประกายขึ้น โดยฝ่าฝืนมาตรา 8

มาตรา 10 ให้เรียกค่าทำเนียมสำหรับการประทับตราไฟ
ตามอัตราที่กำหนดในกติกาชวง แต่ห้ามมิให้กำหนดเกินกว่า
อัตราร้อยใบต่อห้าบาทสำหรับไฟที่ทำด้วยกะตาดหรือหนึ่ง
และร้อยใบต่อสิบห้าบาทสำหรับไฟที่ทำด้วยวัสดุอย่างอื่น

มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ใบครอบครองซึ่งแม่พิมพ์
สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

มาตรา 12 เพื่อจะดูว่าได้มีการปฏิบัติถูกต้องตามพระราช
บัญญัติและกติกาชวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้
เจ้าพนักงานมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่าง
ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อทำการตรวจค้นได้

มาตรา 13 บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการใด ๆ
ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในกติกาชวง

มาตรา 14 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 5 มาตรา 6
มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 9 หรือมาตรา 11 มีกำหนดโทษจำคุก

๒๑ ธันวาคม ๒๔๙๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๐ ตอนที่ ๕๑

พระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
 บัญชีวิธีร่างไว้

มาตรา ๑๕ ผู้ใดซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำการใดๆ ตาม
 พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าผู้หรือไม่ว่ามี วัตถุประสงค์ในก
 ณะชวง มีความผิดต้องพระราชโองการโปรดเกล้าฯ สั่ง

มาตรา ๑๕ บัญชีวิธีร่างของมือที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อ
 ใช้สำหรับกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ศาลมีอำนาจ
 สั่งให้รับได้

มาตรา ๑๗ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งดใช้ใบอนุญาตที่
 ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้มีกำหนดเวลาไม่เกินหก
 เดือน เมื่อปรากฏว่าผู้รับอนุญาตกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติ
 หรือข้อกำหนดในกณะชวง หรือกระทำความผิดต่อข้อกำหนด
 ในใบอนุญาต

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตบุคคลซึ่งดใช้ใบอนุญาต
 ตามความในมาตรา ๑๗ นี้ ถ้าอธิบดีเห็นสมควรก็ให้มีอำนาจ
 สั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียได้

ตอนที่ 69 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 28 ธันวาคม 2486

มาตรา 19 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก ตก-ชวงวางข้อกําหนดที่ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กตกชวงฉบับนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี